

Irena Galster

Język starotoruńskiego przekładu
dzieła Andrzeja Frycza
Modrzewskiego "De Republica
emendanda". (System fleksyjny)",
Irena Galster, Warszawa 1975 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/1 (59), 169

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) GALSTER Irena: Język staroruskiego przekładu dzieła Andrzeja Frycza Modrzewskiego "De Republica emendanda". (System fleksyjny). Wrocław 1975, Oss., ss. 145, PAN. Komitet Słowianoznawstwa. Monografie Sławistyczne. 33, zł 25,-

Książka jest autonomiczną częścią większej całości - monografii staroruskiego przekładu dzieła Andrzeja Frycza Modrzewskiego "De Republica emendanda" (zob. BP 55, s. 32) i zawiera obok zasadniczych rozdziałów dotyczących odmiany imiennej i czasownikowej - krótki zarys rozwoju staroruskiego języka literackiego oraz charakterystykę niektórych zjawisk fonetycznych. Autorka przedstawia opis fleksji przekładu w zestawieniu z niektórymi danymi gramatyki Melecjusza Smotryckiego - z jednej strony, i z monografii języka "Ułożenia soborowego" 1649 roku, pióra Czernycha - z drugiej, co, stanowiąc z założenia uzupełnienie przeprowadzonej równolegle analizy paleograficznej i tekstologicznej zabytku, pozwoliło na wyciągnięcie określonych wniosków, m.in. na temat podstawy przekładu, stylistycznej odmiany języka oraz osoby tłumacza.

BP/59/31

I.G.

(II) GAZDA Grzegorz: Poezja walką. (Z problemów poetyk "Ziemia na lewo" i "Trzech salw"). "Acta Universitatis Lodzianensis". Nauki Humanistyczno-Społeczne nr 2, Łódź 1975, s. 45-51.

Oba tomiki ("Ziemia na lewo" B. Jasieńskiego i A. Sterna oraz "Trzy salwy" W. Broniewskiego, S.R. Standego i W. Wandurskiego) stanowią, zdaniem autora, wzorec polskiej poezji proletariackiej. Na przykładzie zawartych w nich wierszy autor sygnalizuje tendencje, które wpłynęły na genezę i późniejszy rozwój omawianego modelu polskiej poezji lewicowej; wymienia elementy tematyczne określające zjawisko zwane "kanonem poezji rewolucyjnej" (np. Europa jako symbol zła i ucisku, momenty antycywilizacyjne - atak na "wytwory nowoczesności", odniesienia do Rewolucji Francuskiej), ustala zasadę kompozycyjną wierszy, ich strukturę stylistyczną etc. Opracowanie ma charakter szkicu; krótkie streszczenie w języku francuskim.

BP/59/32

A.S.